

Sygn. akt V KK 473/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Marek Pietruszyński (sprawozdawca)

w sprawie **M. N.**

obwinionego z art. 119 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 24 października 2018 r. kasacji Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego wniesionej na korzyść obwinionego od prawomocnego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego we W. z dnia 2 marca 2018 r., sygn. akt VII W [...],

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze
i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu we W.
do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy we W. wyrokiem nakazowym z dnia 2 marca 2018 r., sygn. akt VII W [...], uznał obwinionego M. N. za winnego tego, że w dniu 23 listopada 2017 r. przy ul. S. we W., w galerii handlowej „W.”, dokonał kradzieży pięciu kompletów sztućców o łącznej wartości 249,95 złotych, czym działał na szkodę J. Sp. z o.o., tj. popełnienia wykroczenia określonego w art. 119 § 1 k.w. i za to, na mocy art. 119 § 1 k.w., wymierzył mu karę 2 (dwóch) miesięcy

ograniczenia wolności, zobowiązując obwinionego do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

Wyrok ten uprawomocnił się bez zaskarżenia w dniu 13 kwietnia 2018 r.

Kasację od tego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze wniósł na korzyść obwinionego Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Skarżący zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 20 § 1 k.w. polegające na orzeczeniu wobec M. N. za popełnienie przypisanego mu wykroczenia kary 2 miesięcy ograniczenia wolności, podczas gdy zgodnie z powyższą normą kara ograniczenia wolności mogła być orzeczona jedynie w wymiarze 1 miesiąca.

Podnosząc powyższe autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu we W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym, co upoważniało do jej uwzględnienia w całości na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Przedmiotowy wyrok niewątpliwie zapadł z rażącym i mającym istotny wpływ na treść wyroku naruszeniem przepisu art. 20 § 1 k.w.

Zgodnie z art. 119 § 1 k.w., kto kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Z kolei art. 20 § 1 k.w. przewiduje, że kara ograniczenia wolności trwa 1 miesiąc. Oznacza to, że kara ta, orzekana za wykroczenie, trwa zawsze i tylko miesiąc, stanowiąc karę bezwzględnie oznaczoną (zob. T. Grzegorzczak, [w:] T. Grzegorzczak [red.], W. Jankowski, M. Zbrojewski, Kodeks wykroczeń. Komentarz do art. 20 k.w., Warszawa 2013, teza 1).

W tym stanie rzeczy orzeczenie za przypisane obwinionemu M. N. wykroczenie kradzieży cudzej rzeczy ruchomej kary 2 miesięcy ograniczenia wolności nastąpiło z przekroczeniem jej maksymalnego – i jedyne go możliwego do orzeczenia – wymiaru, wynikającego z przepisu art. 20 § 1 k.w. Zaistniałe w ten sposób rażące naruszenie prawa materialnego miało oczywisty, istotny wpływ

na treść wyroku, skoro skutkowało wymierzeniem sprawcy wykroczenia kary w wymiarze dwukrotnie przekraczającym jej ustawowe granice przewidziane w Kodeksie wykroczeń.

Dlatego konieczne stało się uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie w tym zakresie sprawy Sądowi *meriti* do ponownego rozpoznania.

Mając powyższe na względzie orzeczono, jak w części dyspozytywnej wyroku.